

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/330/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213207338
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213207338.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa : CD Consulting, s.r.o., Praha 3, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Česká republika, zastúpenej splnomocnenkyňou: Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: C. J., bytom G. R., H. XX, o zaplatenie sumy 323,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 21. januára 2014, č. k. 5C/127/2013 - 27 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie **o d m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie do vydania rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) vo veci vedenej Krajským súdom v Prešove (ďalej len „prešovského KS“) pod sp. zn. 6Co/156/2013 v ktorej veci obdobnej s touto, došlo k predloženiu prejudiciálnej otázky, uvedenej vo výroku uznesenia prešovského KS postupom podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii). Toto rozhodnutie bolo odôvodnené právne kapitolou II čl. 19 nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 a ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) i s odkazmi na čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/ 13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 ods. 2 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru; vecne potom názorom o význame rozhodnutia SD EÚ v konaní iniciovanom prešovským KS aj pre konanie v prejednávanej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, namietajúc predovšetkým nedostatkom právoplatnosti uznesenia prešovského KS, nakoľko proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie, ako aj nevýznamnosťou prejudiciálnej otázky položenej prešovským KS SD EÚ a to z dôvodu jednoznačnosti právneho poriadku, ako to mal prešovský KS konštatovať v inej skutkovo a právne totožnej veci, vedenej týmto súdom pod sp. zn. 10Co/79/2013).

Odporca odvolací návrh nepodal.

Podľa § 111 ods. 2 O. s. p. ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky pot-rebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

Podľa § 218 ods. 1 písm. e/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Prvé z práve odcitovaných ustanovení zakotvuje nielen povinnosť súdu postarať sa o odstránenie prekážok brániacich ďalšiemu postupu v konaní, ktoré bolo prerušené, ak je to v možnostiach takéhoto súdu (prvá veta § 111 ods. 2 O. s. p.), ale tiež povinnosť súdu bez ďalšieho pokračovať v skôr prerušenom konaní čo najskôr potom, ako odpadla prekážka, pre ktorú došlo k prerušeniu konania (čím treba rozumieť najmä to, že sa tu nevyžaduje vydanie žiadneho nového rozhodnutia súdu, ktorým by malo byť formálne odstránené uznesenie o prerušení konania, nakoľko v tom byva spravidla doba, po ktorú má byť konanie prerušené, ohraničená nástupom určitej právnej skutočnosti a u tej musí byť vždy bez veľkých ťažkostí určiteľné, či a kedy nastala; tu por. i vetu druhú zákonného ustanovenia, o ktorom je tu reč). Pri možnosti napadnutia i rozhodnutia súdu prvého stupňa o prerušení konania odvolaním a súčasnej existencii možnosti, že k odpadnutiu prekážky, predstavujúcej dôvod prerušenia konania v konkrétnej veci, dôjde až počas odvolacieho konania (majúceho vyriešiť práve otázku, či dôvody na prerušenie konania boli dané), je potom nedostatok povinnosti súdu (toho, ktorý konanie prerušil) formálne zrušiť uznesenie o prerušení konania jedným zo zákonom predpokladaných prípadov, v ktorých rozhodnutie napadnuté odvolaním (v čase urobenia podania možbyť aj dôvodne) zanikne inak (a odvolanie sa tak stane bezpredmetným, pretože tu už v čase pristupovania odvolacieho súdu k vyporiadaniu sa s odvolaním a námietkami v ňom obsiahnutými neexistuje rozhodnutie, proti ktorému bolo odvolanie nasmerované). Tieto závery sú jedinými možnými i pominúc faktor novelizácie ustanovenia § 218 ods. 1 O. s. p., majúceho sa tiež použiť v tejto konkrétnej veci.

Odvolaciemu súdu je potom známe jednak to, že vec SD EÚ sp. zn. C-558/13 (konanie vo veci prejudiciálnej otázky, položenej SD EÚ na základe uznesenia prešovského KS v jeho veci sp. zn. 6Co 156/2013) bola na základe späťvzatia návrhu na začatie prejudiciálneho konania prešovským KS (urobeného podaním zo 7. mája 2014, doručeným SD 13. deň rovnakého mesiaca i roka) a na toto nadväzujúceho uznesenia predsedu SD EÚ zo 4. júna 2014 č. 966714 vymazaná z registra SD EÚ; okrem toho však aj to, že prešovský KS už uznesením zo 16. mája 2014 zastavil i odvolacie konanie vo veci vedenej ním pod sp. zn. 6Co/156/2013 (v tomto prípade na základe späťvzatia odvolania účastníkom, ktorý ho podal, teda navrhovateľom, urobeného podaním z 10. apríla 2014, doručeného Okresnému súdu Humenné 14. apríla 2014).

Za takejto procesnej situácie tak odvolaciemu súdu neostávalo iné, než konštatovať, že napadnuté uznesenie v prejednávanej veci zaniklo nástupom právnej skutočnosti predpokladanej v jeho výroku (vydaním rozhodnutia SD EÚ končiaceho konanie vo veci prejudiciálnej otázky, položenej prešovským KS v jeho veci sp. zn. 6Co/156/2013). Ak takto zmenenej procesnej situácii navrhovateľ odvolávajúci sa aj v prejednávanej veci neprispôbil svoj ďalší postup (napr. späťvzatím odvolania), daný bol zákonný dôvod odmietnutia odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. e/ O. s. p.

Odvolací súd preto po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (nešlo o prejednanie veci samej a ani o žiaden zákonom predpokladaný prípad, v ktorom by bolo namieste pojednávanie odvolacieho súdu) rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto svojho uznesenia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože tu šlo len o riešenie čiastkovej procesnej otázky v naďalej prebiehajúcim konaní, v ktorom rozhodovanie o trovách konania patrí až konečnému rozhodnutiu (tu por. napr. i ust. § 155 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.